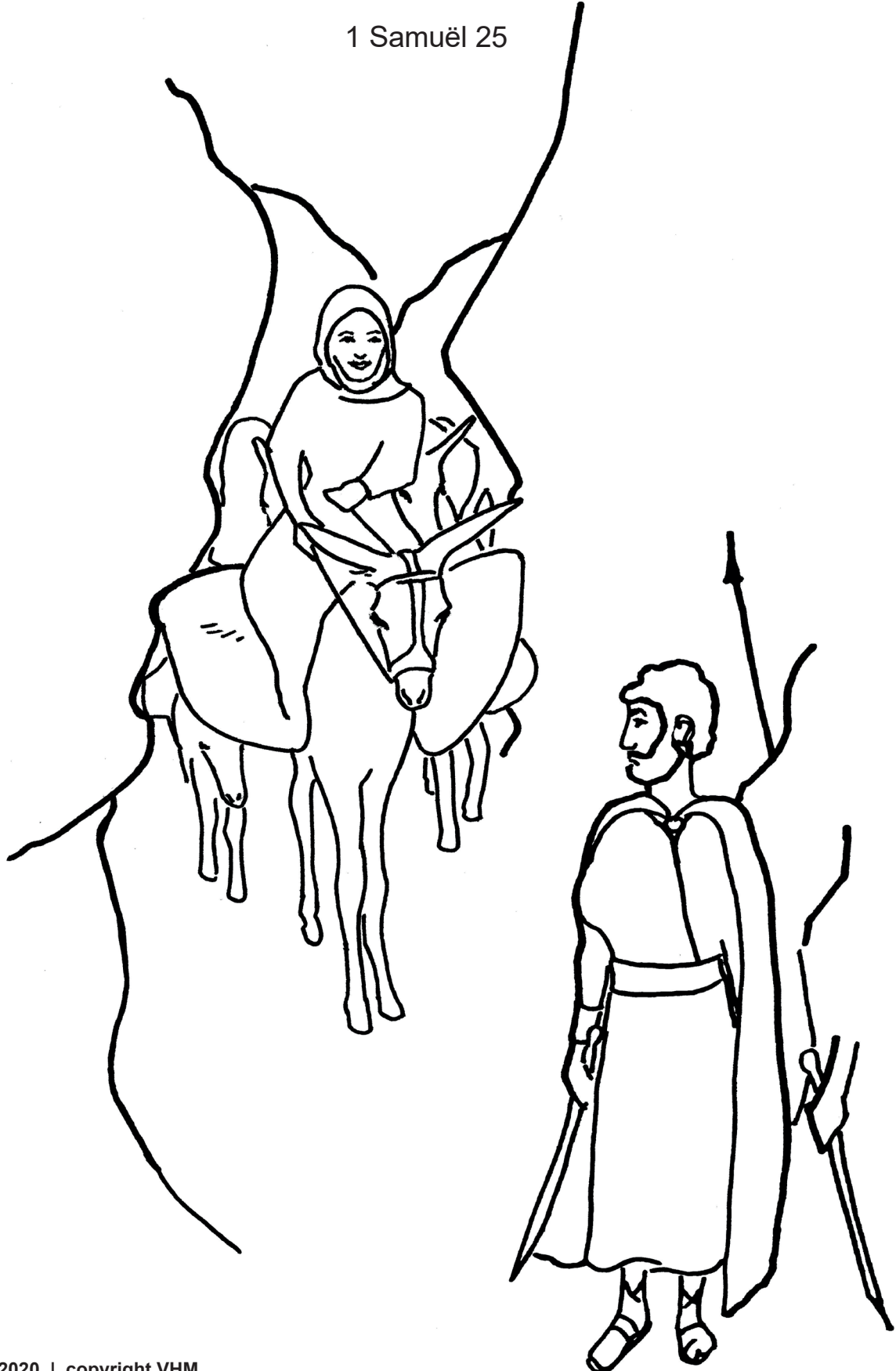

David, Nabal en Abigaïl

1 Samuël 25

Thema: Wil je mij vergeven?

Doel

De kinderen leren dat je je fouten moet toegeven en, als het kan, goed maken. Dat wil God graag.

Toelichting

Nabal weigert bot om David en zijn knechten te belonen voor hun bescherming. David is woedend over deze on dankbaarheid en dreigt Nabal aan te vallen. De vrouw van Nabal is verstandiger en probeert ook te voorkomen dat David zijn onverstandige plan uitvoert. Zij gaat David met veel voedsel tegemoet en vraagt vergeving voor het dwaze gedrag van haar man. Gelukkig erkent David dat ook hij verkeerd reageerde. Abigaïls verstandige ingrijpen wordt beloond! Met Nabal, die gewoon doorgaat met feest vieren, loopt het slecht af.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Abigaïl doet het goed

Richtlijnen: Hebben jullie wel eens ruzie? Hoe komt dat dan? Soms ben je dom geweest en soms gebeurt het gewoon? Het beste is om het goed te maken. Stoppen met boos zijn. (Je kunt dit ook als inleidend verhaaltje vertellen)

David krijgt ruzie met Nabal. Nabal wil niet delen, maar houdt alles voor zichzelf. David wil met zijn leger tegen Nabal en zijn knechten gaan vechten. Dan pakt hij Nabal gewoon alles af. Dit gaat helemaal mis! De vrouw van Nabal vindt dat haar man David zijn beloning moet geven, maar ze wil geen gevecht. Daarom gaat zij naar David en geeft hem veel eten. Zij vraagt hem niet te vechten, maar te vergeven? Gelukkig helpt dat.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Wijze Abigaïl!

Richtlijnen: Wat is verstandig en wat is dom? Kunnen de kinderen een voorbeeld geven? Vandaag gaat het ook over verstandige en domme mensen. Nabal en David krijgen ruzie met elkaar. David vraagt om eten en drinken, omdat hij Nabals kuddes heeft beschermd. Nabal wil niet delen. Hij heeft David niet om hulp gevraagd en wil niets met hem te maken hebben. Dat is niet verstandig in de woestijn; daar heb je elkaar nodig.

David besluit Nabal aan te vallen en hem alles af te pakken. Een oorlog dus. David is net zo koppig als Nabal. Abigaïl weet te voorkomen dat het mis gaat. Zij gaat David tegemoet en biedt excuses aan. David bedankt Abigaïl dat zij de oorlog heeft tegengehouden. Hij zegt eerlijk dat hij door te vechten niet gedaan had wat God wil.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Wat is verstandig?

Richtlijnen: Je hebt een probleem met iemand. Wat moet je doen? Afwachten? Een vriendelijk appje sturen? Boos opbellen? Niets meer van je laten horen? Wat is verstandig of wat zou dom zijn? Er zijn van die momenten dat het moeilijk is om de knoop door te hakken.

Abigaïl moest snel beslissen. Haar man Nabal was on dankbaar en bot geweest naar David. Natuurlijk hadden hij en zijn mannen ook recht op een teken van dankbaarheid voor hun bescherming van Nabals vee. Hij en zijn mannen moeten ook ergens van leven. Maar David moet niet zo'n kort lontje hebben en direct oorlog gaan voeren. Hoe kan zij voorkomen dat het uit de hand loopt?

Abigaïl kiest verstandig en gaat David tegemoet met veel geschenken. Ze vraagt vooral ook vergeving in plaats van haar man. En ze vertelt David dat ook hij verstandig moet zijn. Wat vind je daarvan?

Hoe los jij jouw problemen met anderen op? Onverzoenlijk of bereid om samen eruit te komen?

Extra bijbelgedeelte: Psalm 32

(Van het ontkennen van je fouten ga je beroerd voelen (vs. 3). Je kunt beter kritisch naar jezelf kijken, God om vergeving vragen voor jouw zonde en dan het goede en liefdevolle doen)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het bijbelgedeelte

Dit lange hoofdstuk kent drie menselijke hoofdrolspelers: David, Nabal en Abigaïl. Hun geschiedenis vindt plaats in de tijd dat David als een desperado met zijn 'junglecommando' door het land trekt, achtervolgd door Saul, steeds weer op zoek naar een nieuwe schuilplaats. Net hiervoor heeft David op een messiaans-voorbeeldige wijze het leven van koning Saul gespaard. Maar het is nog niet zo makkelijk om een echt messiaanse koning te zijn en te blijven! Dat maakt 1 Samuël 25 duidelijk.

De eerste hoofdpersoon, Nabal, is een zeer rijke grootgrondbezitter. Hij heeft 3000 schapen en 1000 geiten. Hij is ook een levensgenieter en geniet soms net iets teveel. Zijn overmatige drankgebruik maakt dat hij zichzelf niet meer is. Of: het maakt dat zijn ware aard boven komt. Die aard is het kortst samengevat in zijn naam. Nabal betekent 'dwaas'. De dwaasheid van deze Nabal reikt verder dan botte hebzucht. Hij is grof en onberekenbaar. Een houwdegen zonder gevoel voor verhoudingen en zonder compassie. Dat blijft wel uit zijn reactie op David (vers 10-11). Niet alleen de minachtende toon, ook de inhoud daarvan is schokkend. De alom bekende ex-generaal van koning Saul en door Samuël tot toekomstige koning gezalfde David wordt door Nabal vergeleken met een weggelopen slaaf en aangeduid als 'de eerste de beste onbekende'. Let ook op het herhaalde 'mijn' in vers 11 'Mijn brood... mijn water... mijn vlees... mijn scheerders'. Dat doet denken aan de 'rijke dwaas' in de gelijkenis van Jezus die ook enkel in de ik-vorm kon spreken (Lucas 12:13-21).

Dat David vervolgens loekwaad wordt, lijkt een heel menselijke en begrijpelijke reactie. Davids optreden begint echter al eerder in het verhaal. David en zijn honderden medestrijders moesten tijdens hun zwerftocht door het land uiteraard gevoed worden. Daarvoor hadden ze de gunst van de (veelal agrarische) bevolking nodig. Zo klopt hij – voor het eerst – aan bij de steenrijke Nabal. Dat doet hij in de tijd van het scheren van de schapen, een drukke periode, die ook feestelijk en uitbundig werd beleefd. Het lijkt een goed moment om Nabal te vragen om 'mijn knechten en mij, David (let op de volgorde) te geven wat u missen kunt' (vers 8). Opvallend is de beleefde toon van Davids verzoek, waartegen het ruwe antwoord van Nabal extra schril afsteekt. Ruw is ook Davids onmiddellijke reactie: 'Te wapen!' (vers 13). Terwijl 200 man het kamp bewaken, gaan 400 man op weg om Nabal een lesje te leren. Het grote aantal is een aanwijzing voor de breed gevoelde wraakzucht en het voornemen om met Nabal, zijn familie en bedrijf af te rekenen. De verzen 21 en 22 laten niets aan duidelijkheid te wensen over.

Dan verschijnt de derde hoofdpersoon op het toneel (vers 14 e.v.). Het is Nabals vrouw Abigaïl. Uit alles blijkt dat ze niet gelukkig is met het karakter en het optreden van haar man. De boodschapper van de knechten benadrukt dat Davids mannen hen niet alleen geen last hebben bezorgd, maar ook een beschermende muur vormden tegen echte rovers. Maar nu heeft Nabal, 'die onheilsstichter... zichzelf in het ongeluk gestort en ons erbij' (vers 17). Daarbij doet deze boodschapper een beroep op Abigaïl om het naderende onheil te voorkomen.

Werkelijk schitterend is wat er dan (vanaf vers 18) gebeurt. Dat Abigaïl direct een groot voedselkonvooi uitrust om alsnog aan Davids verzoek te voldoen is nog niet het wezenlijkste. Vooral de manier waarop deze vrouw (heel bijzonder in de oud-oosterse verhouding) David onbeschroomd aanspreekt op zijn messiaanse roeping, is buitengewoon! En dat zonder te overleggen met haar man (in vers 19 met nadruk zo vermeld). Ondertussen is haar aanpak ook tactisch heel sterk. De knechten met het voedsel rijden vooruit om David al wat gunstiger te stemmen. Tevergeefs, zo blijkt uit de verzen 21-22. Maar dan doet Abigaïl David voor wat hem op dit ogenblik ontbrak. Ze gaat letterlijk door de knieën en neemt de schuld op zich. Anders gezegd: ze gedraagt zich 'messiaans'. Na het relativiserende vers 25 (maak je niet te druk om die praatjesmaker Nabal; als uw boden mij hadden gesproken, was het niet gebeurd...) herinnert ze David vervolgens met kracht aan zijn messiaanse roeping. Het past de toekomstige koning van Israël niet uit pure woede het recht in eigen hand te nemen, daarbij onschuldig bloed te vergeten en kwaad te brengen over zijn koningschap en koningshuis. Heel bijzonder is het hoe Abigaïl de hele situatie in het licht van Gods handelen zet. We mogen haar wel de gave van de profetie toedichten. Daarbij klinken rijke beloften voor David. Mooi en kwetsbaar klinkt als laatste ook Abigaïls vraag om dan haarzelf niet te vergeten (vers 31).

Was David ook daarom 'de man naar Gods hart' omdat hij aanspreekbaar was op zijn fouten? Hij dankt God voor Abigaïls komst en voor haar verstandige optreden (verzen 32-35). De verzen 36-38 beschrijven het vervolg ten huize van Nabal. Die heeft weer eens een feestmaal aangericht (let op de dubbele bodem in de zin 'het leek wel een koningsmaal'; Abigaïl had zojuist de werkelijke, toekomstige koning ontmoet). Nadat Nabal zijn roes heeft uitgeslapen vertelt Abigaïl hem wat er is gebeurd. Nabal kan dat (in zijn beperkte denk- en geloofswereld) niet verwerken, krijgt een hartstilstand en sterft. Vanaf vers 39 lezen we vervolgens hoe David hiervan hoort, nogmaals God dankt dat Hij hem door Abigaïl weerhouden heeft iets verkeerd te doen, en Abigaïl ten huwelijk vraagt. Zo krijgt deze opmerkelijke 'power vrouw' ook lijfelijk een plek in de messiaanse weg die God met David en zijn nakomelingen zal gaan.

Vers voor vers

- Vs. 1a: 'Omstreeks die tijd kwam Samuël te overlijden': de impact hiervan was enorm. Voor het volk dat zijn richter verloor. En voor koning Saul en de gezalfde David, voor wie Samuël steeds een soort van coach, mentor en spreekbuis van God was geweest. Het is goed dit gegeven in gedachten te houden bij het lezen van dit hoofdstuk waarin David zijn messiaanse roeping dreigt te vergeten en iemand anders hem daaraan moet herinneren. Je zou kunnen spreken van Davids 'verzoeking-in-de-woestijn'.
- Vs. 1b: 'David trok verder, naar de woestijn van Paran': Dit is het noorden van het Sinaï-schiereiland. De plaatsen Maon en Karmel, waar Nabal zijn bedrijf had, lagen in het niet ver daar vandaan gelegen zuidelijke bergland van Juda (niet te verwarren met het Karmelgebergte).
- Vs. 3: 'Zijn naam was Nabal...': Nabal = 'dwaas'. Waarom noemt iemand zijn kind zo? Was het een koosnaam ('malle, gekkie')? Zit er iets profetisch in deze naam, zoals in de Bijbel vaker het geval is? Of was het een bijnaam, hem toegevalen vanuit opgedane ervaringen in zijn omgeving? Misschien wel gegeven door zijn knechten die hem 'een man van niets' noemen (vers 17, NBG '51). Hoe het ook zij, het woord 'dwaas' gaat diep in de Bijbel. Het kenmerkt de mens die zegt dat er geen God is (Psalm 53), die met God en mensen geen rekening houdt, en die geen oog heeft voor Gods weg in deze wereld. Daartegenover staat in de Bijbel de 'wijze'. In deze geschiedenis is dat Nabals vrouw: Abigaïl.
- Vs. 7: 'toen uw herders bij ons in de buurt waren, hebben we hen niet lastig gevallen': Laten we niet idyllisch praten over het optreden van groepen commando's als de troep van David. In weliswaar keurige bewoordingen vraagt David hier om 'bewakingsgeld'. Die druk moet Nabal bij dit verzoek ook hebben gevoeld.
- Vs. 17: 'U moet er iets op verzinnen': Het lijkt alsof Abigaïl vaker –al dan niet in samenspraak met de knechten– een door toedoen van Nabal uit de hand gelopen situatie moest redden. Het maakt haar tot een sterke vrouw, misschien in Bijbels licht wel 'de ideale vrouw' naar de profielschets van Spreuken 31:10-31.
- Vs. 29: '...dan zal het steentje van uw leven veilig geborgen zijn in de buidel waarin de HEER, uw God, de mensenlevens bewaart': Het gebruikte werkwoord betekent 'vastbinden' of 'dichtrollen'. Denk aan een beurs waarin een munt veilig wordt bewaard. Hier de buidel met steentjes van de slingeraar, het beeld dat in het vervolg van het vers wordt gebruikt: '...maar het leven van uw vijanden zal worden weggeslingerd.' We denken dan meteen aan David en Goliath (1 Samuël 17). Abigaïl ook? Het zou niet verbazen bij deze vrouw die niet alleen van aanpakken weet, maar ook goed van alles op de hoogte is.

Vraag

Boosheid over iets dat je wordt aangedaan kan gemakkelijk leiden tot een al te snelle en heftige tegenreactie. Herkent u dat? Heeft iemand u wel eens weerhouden om dan iets te doen wat niet goed zou zijn? En hebt u wel eens iemand daar van weerhouden?

Auteur: WMB

Liederen

Lied 672	(=Gezang 242 LvdK)
Lied 172	
Heer, U kent mij als geen ander	Hemelhoog 50
U alleen	Opwekking voor kinderen 178
U bent mijn schuilplaats, Heer	Hemelhoog 436
U, die mij geschapen hebt	Hemelhoog 657
Ik volg de Heer	Hemelhoog 305
Ik was hongerig	Hemelhoog 703

Auteur: PZ

Abigaïl doet het goed

Inleiding

Hebben jullie wel eens ruzie? Hoe is dat gekomen? (laat even vertellen).

Tja, soms haal je een domme streek uit of zeg je iets lelijks tegen een ander.

Kun je het ook weer goed maken? Hoe dan?

Bijbelverhaal

David is met zijn mannen in de woestijn Paran. Nog steeds op de vlucht voor koning Saul. Bij de stad Karmel, niet ver daar vandaan, is een schaapscheerdersfeest. Kan iemand vertellen wat dat is? Een schaapscheerdersfeest? (een feest, omdat de schapen geschoren zijn en de wol verkocht kan worden)

David's groep kent de herders wel: Als zij hun schapen aan het weiden zijn en er komen rovers of wilde dieren op hen af, dan zorgen David en zijn mannen dat er niks met de schapen en de herders gebeurt. David en zijn mannen moeten natuurlijk ook elke dag eten hebben. Daarom stuurt David en paar van zijn mannen naar de baas van de herders en schapen. Ze moeten zeggen: 'Dat God u en uw familie mag zegenen, Nabal, in alles. Omdat David uw herders en schapen verschillende keren heeft beschermd en ook goed voor ze heeft gezorgd, vragen wij U, Nabal, om ons blij te maken met het eten dat u over heeft'.

Nabal luistert naar wat David's mannen vragen, maar hij reageert helemaal niet vriendelijk: 'Wat heb ik met David te maken? Iedereen kan wel zeggen dat hij mijn schapen, geiten en herders beschermd heeft. Hoepel maar mooi op. Ik geef het eten liever aan mijn eigen knechten'. Een van de knechten van Nabal, die alles gehoord heeft, gaat snel naar Nabals vrouw Abigaïl. Hij vertelt haar wat er door Nabal is gezegd. Ook vertelt hij dat het echt waar is dat David hen steeds heeft beschermd. 'Door uw mans schuld kunnen we grote moeilijkheden verwachten!'. En dat is ook precies wat er gebeuren zal.

Als David het verhaal over Nabal van zijn mannen hoort, wordt hij zó kwaad. 'Pak jullie zwaarden! We zullen deze ondankbare man eens een lesje leren'. Gelukkig is Nabals vrouw Abigaïl wel veel dankbaarder en ze komt gelijk in actie. Ze verzamelt veel heerlijk voedsel: wijn, brood, koeken en vlees. Ze stuurt haar knechten met volgepakte ezels richting David. Zelf gaat ze er zo snel mogelijk achteraan. Ze vertelt niets tegen Nabal.

David is al kwaad onderweg naar Nabal en Abigaïl is bang onderweg naar David. Als ze elkaar ontmoeten onderweg gaat Abigaïl snel van haar ezel af en buigt diep voor David en zegt: 'Sorry, sorry, sorry, mijn heer David. Wees alstublieft niet kwaad op mijn man. Hij heeft dom gepraat. Neem alstublieft al deze geschenken aan. Vergeef me alstublieft'.

Abigaïl neemt ook nog de schuld op zich.

David's boosheid is gelijk weg en hij zegt: 'Wat ben ik blij en God dankbaar dat hij jou gestuurd heeft. Als jij mijn niet tegemoet was gekomen Abigaïl, had ik waarschijnlijk Nabal en al zijn mannen gedood, dan was ik een moordenaar geweest. Dank je wel voor de geschenken. Je kunt nu gerust naar huis gaan, Abigaïl, ik zal je man niets doen. God zorgt voor mij en zal ook zeker voor jou zorgen.

Auteur: ENdV

Wijze Abigaïl

Inleiding

Wijze en domme mensen. De Bijbel staat er vol mee. Koning Salomo was wijs, de man die bouwde op een rots was wijs. Maar er staan ook genoeg voorbeelden van domme mensen in de Bijbel, of in ieder geval van mensen die fouten maken. De dwaze bouwer die zijn huis bouwt op het zand of Jona die niet naar God wil luisteren en niet doet wat God hem opdraagt.

Vandaag gaan we horen over een dwaze man en een wijze vrouw. Ze zijn met elkaar getrouwd. De dwaze man maakt een fout en zijn vrouw kan nog net voorkomen dat dat slecht afloopt voor heel veel mensen. Zij vraagt om vergeving voor de fout van haar man.

Bijbelverhaal

In de woestijn van Paran woont een schatrijke man, zijn naam is Nabal. Hij heeft een kudde van 3000 schapen en 1000 geiten. Nabal heeft zoveel dieren dat hij niet meer alleen voor al die schapen en geiten kan zorgen. Hij heeft heel wat herders in dienst om hem te helpen. De herders trekken iedere dag met een kudde door de omgeving, op zoek naar gras en water voor het vee. Nabal is geen aardig man. Hij is hard, dwaas en gewetenloos. Hij geeft er niets om wat anderen van hem vinden, hij gaat een vechtpartij niet uit de weg. En als hij geld kan verdienen dan doet hij dat ook, ten koste van andere mensen. Nabal is getrouwd met Abigaïl. Zij is een mooie vrouw om te zien en zij is verstandig.

Nabal is naar Karmel gekomen om daar de schapen te laten scheren. Het belangrijkste moment van het jaar voor een herder, want de wol van de schapen kan worden verkocht en dus wordt er geld verdiend. Het is dan ook de gewoonte om een feest te geven als de klus achter de rug is. De herders die Nabal een heel jaar hebben geholpen met het zorgen voor de schapen en de schaapscheerders mogen als beloning een hele dag feestvieren. Er is volop te eten en te drinken en er wordt die dag niet gewerkt.

David woont met zijn leger ook in de woestijn van Paran. Hij is nog steeds op de vlucht voor koning Saul die hem wil doden. David heeft gehoord van het feest dat Nabal gaat geven. Hij weet dat er veel eten zal zijn binnen het kamp van Nabal. David stuurt tien van zijn mannen naar Nabal toe. Zij moeten een boodschap van David aan Nabal brengen. David laat de knechten zeggen: 'Ik wens u en uw familie alle goeds, ook voor volgend jaar. Toen uw herders bij mijn leger in de buurt waren, hebben wij hen niet aangevallen of bestolen, maar juist beschermd. Daarom wil ik u vragen of u iets van het eten en drinken kunt missen voor mijn leger'.

Wanneer de knechten voor Nabal in zijn tentenkamp staan, brengen ze de boodschap van hun leider David over. Nabal trekt een nors gezicht en zegt: 'Wie is dat, David? Het wemelt hier tegenwoordig van het gespuis in de woestijn. Denken jullie nou echt dat ik mijn vlees, brood en water dat ik voor mijn schaapscheerders en herders heb laten klaarmaken zomaar aan de eerste de beste onbekende ga weggeven?'

David's knechten gaan terug naar hun eigen kamp en brengen het antwoord van Nabal over aan David. David is heel boos, hij zegt: 'Wat denkt die vent wel? Heb ik daarom altijd zijn herders en schapen beschermd? We zullen die Nabal en alle mannen in het kamp doden! Hij roept zijn mannen bij elkaar: 'Te wapen, pak je zwaard!' Zo vertrekt David met vierhonderd van zijn soldaten om het kamp van Nabal aan te gaan vallen. Tweehonderd mannen blijven achter om hun eigen kamp te bewaken.

lees verder op de volgende bladzijde

Intussen is er een knecht naar Abigaïl, de vrouw van Nabal, gegaan om te vertellen wat er net in het kamp is voorgevallen. Hij vertelt dat er knechten van David zijn geweest en dat Nabal heel onaardig en onbeschoft tegen ze is geweest. De knecht zegt: 'David en zijn mannen hebben ons juist zo goed behandeld. Ze zijn dag en nacht als een muur rondom ons geweest, ze hebben ons beschermd. U moet er iets op verzinnen, want nu uw man de mannen zo onaardig heeft behandeld, heeft hij zichzelf en ons erbij in het ongeluk gestort. Je kunt erop wachten dat David nu met zijn leger komt om ons aan te vallen. Hij zal dan alsnog al het eten en alle kostbaarheden meenemen'

Abigaïl schrikt en mompelt: 'Wat is Nabal toch een dwaas!'

Snel geeft Abigaïl opdracht om een aantal ezels vol te laden met voedsel. Ze neemt heel veel eten mee. Tweehonderd broden, twee zakken wijn, gedroogd vlees van vijf schapen, geroosterd graan, honderd plakken rozijnen en tweehonderd plakken gedroogde vijgen.

Zonder het tegen Nabal te vertellen gaat ze op weg om het leger van David te ontmoeten.

Ze stuurt haar knechten voor zich uit. Ze zegt: 'Rijden jullie maar voor mij uit, ik kom achter jullie aan'

Abigaïl rijdt op haar ezel een smalle kloof tussen de bergen door. Aan de andere kant komt David met zijn leger eraan. David is nog steeds woest op Nabal. Hij kijkt verrast op als hij tegenover zich op de weg een vrouw ziet aan komen op een ezel. Ze springt van de ezel af en buigt zich diep op haar knieën neer voor de voeten van David. Ze zegt: 'Ik ben Abigaïl de vrouw van Nabal, die dwaas. Ik heb gehoord wat er is gebeurd, en het spijt me heel erg. Nabal heeft u schandelijk behandeld. Ik heb geschenken voor u meegenomen, het voedsel dat u gelijk al had moeten krijgen. Ik hoop dat u het wilt aannemen en dat u mij wilt vergeven. Ik weet dat u op weg bent om het hele kamp van Nabal weg te vagen als straf voor hoe hij u heeft behandeld. Maar ik vraag u om dat alstublieft niet te doen. Nabal is dan wel dwaas en onbeschoft, maar alle anderen in het kamp zijn onschuldig.

David kijkt verwonderd naar de vrouw die voor hem op de grond zit. Ze heft haar hoofd naar hem op en hij ziet tranen in haar ogen staan. David krijgt medelijden met haar en hij voelt zijn woede wegzakken. Abigaïl kan er ook niet aan doen dat haar man zo'n dwaas is.

David zegt tegen Abigaïl: 'Ik dank je wel voor je verstandige optreden. Ik was inderdaad onderweg om met mijn leger alle mannen van je familie om te brengen, als straf voor het gedrag Nabal. Maar jij hebt dat voorkomen. Je hebt voorkomen dat ik ging moorden. Daar wil ik je voor bedanken. Want dat is ook niet wat God van mij wil. Ik wil jouw geschenken graag aannemen.

Je kunt gerust naar huis gaan, ik heb je woorden gehoord en ik ben blij dat je om vergeving hebt gevraagd. Ik schenk je vergeving'

Abigaïl is opgelucht. Ze heeft een bloedbad weten te voorkomen. Als ze thuiskomt is het schaapscheerdersfeest in volle gang. Nabal is dronken van de wijn en ziet haar niet staan. De volgende ochtend vertelt Abigaïl wat ze heeft gedaan. Nabal schrikt zo dat zijn hart blijft stilstaan. Tien dagen later sterft hij. Als David ervan hoort is hij opgelucht. Zijn vijand Nabal is dood. David prijst God. 'God heeft me ervan weerhouden om het recht in eigen hand te nemen en toch heeft Nabal nu zijn verdiende loon gekregen' zegt David. Hij laat bericht sturen naar Abigaïl. David wil met haar trouwen. Hij vindt Abigaïl mooi en verstandig. Abigaïl stemt toe en wordt de vrouw van David.

Afsluiting

Ook wij doen wel eens domme, dwaze dingen. Dingen die je beter niet kunt doen. Dingen waarvan je later denkt: 'Als ik daar nu eerst eens goed over had nagedacht, dan had ik het vast niet zo aangepakt'. Iedereen maakt fouten zo nu en dan. We weten dat we altijd om vergeving mogen maar ook moeten vragen. God vindt het goed wanneer we onze fouten ten opzichte van elkaar en ten opzichte van Hem toegeven.

Hij wil je vergeving schenken voor dat wat fout ging. Bij God krijg je altijd weer een nieuwe kans.

Auteur: MMe

Wat is verstandig?

We lezen al een aantal zondagen over David. David is in opdracht van God door Samuel gezalfd als koning van Israël. We weten ook dat de huidige koning, Saul, David wil doden. Ook al heeft David het leven van Saul gespaard, zoals we vorige week hebben gehoord. Het hoofdstuk van vandaag begint met het overlijdensbericht van Samuel. Hij stond in hoog aanzien bij het volk en ook bij Saul en David. Na de begrafenis gaan David en zijn legertje weer rondtrekken in het zuidelijke deel van Israël.

Dan begint de geschiedenis van David, de rijke Nabal en zijn vrouw Abigaïl. Een bijzonder verhaal, waarin God de verstandige en dappere vrouw Abigaïl een bijzondere rol laat vervullen. Lees maar mee.

Nabal is een grootgrondbezitter in het gebied Judea, het zuidelijke deel van Israël. Hij was immens rijk: 3000 schapen en 1000 geiten had hij. Deze dieren werden beheerd door herders. David en zijn mannen hadden deze herders een tijd lang beschermd tegen ongunstige types. Dan is de tijd van het scheren van de schapen aangekomen. Een tijd van hard werken, maar ook van feestvieren. Immers, het wol leverde veel geld op voor Nabal. Tijdens dergelijke scheerdersfeesten was het niet ongebruikelijk dat gasten overvloedig voedsel kregen van de herders. Ook David weet dat. En omdat hij de herders van Nabal ook een tijdje heeft beschermd stuurt hij tien knechten naar Nabal met de vraag om te delen in de feestvreugde. Een normale gang van zaken in die tijd. De reactie van Nabal is er eentje van afkeuring en minachting. Nabal zegt niet gewoon nee op de vraag van de tien knechten, maar vernedert David ook nog eens: 'Wie denkt die David wel wie hij is, die zoon van Isai! Een weggelopen slaaf is hij. Met hem wil ik niets te maken hebben. Denken jullie dat ik mijn brood, mijn water en mijn wijn met die nietsnut ga delen? Mooi niet!'

Als David deze reactie van Nabal hoort, wordt hij woedend. Hoe durft Nabal zo over hem te spreken, terwijl hij nota bene zijn herders heeft beschermd. David kan maar één ding bedenken: wraak! Met 400 van zijn mannen gaat hij op weg om Nabal en zijn mannen een kopje kleiner te maken. David zal een bloedbad aanrichten, als hij zijn eigen zin kan doen.

Twee dwaze en hoogmoedige mannen zien we hier. Nabal, wiens naam letterlijk 'dwaas' betekent en David die dwaas handelt.

Gelukkig voor deze mannen lezen we in deze geschiedenis ook over een wijze en dappere vrouw. Abigaïl, de echtgenoot van Nabal. Zij hoort van een bediende hoe haar man de knechten van David heeft gekleineerd en neemt snel een wijs besluit. Ze verzamelt allerlei eten en stuurt dat alvast richting David en zijn mannen. Daarna gaat ze zelf ook, zonder dat Nabal het weet. In een

bergkloof ontmoet ze David en zijn mannen. Ze werpt zich voor David neer en begint zich te verontschuldigen. Daarna herinnert ze David aan zijn door God beloofde koningschap. Hoe kan hij een goede koning worden als er bloed aan zijn handen kleeft? 'Luister toch naar de HEER, Hij zal toch verlossing geven, dat hoeft u zelf niet te doen', zo zegt ze tegen David.

Dan ziet David ook in dat hij dwaas en dom bezig is. Hij dankt de HEER dat Hij Abigaïl op zijn weg heeft gestuurd en dat zij zulke verstandige woorden heeft gesproken. David dankt haar en zendt haar in vrede terug naar haar huis. David zelf maakt ook rechtsomkeer en zo heeft God, door middel van de wijze Abigaïl, een bloedbad voorkomen.

En jij?

Ik denk dat we van deze drie mensen, Nabal, David en Abigaïl, veel kunnen leren: Allereerst kunnen we van Nabal leren dat we niet zomaar kwaad van iemand moeten spreken. Ook is het dwaas om jezelf 'op de borst te slaan' zoals Nabal deed door de nadruk te leggen op wat hij allemaal had bereikt. Lees vers 11 nog maar een keer waarin hij arrogant aangeeft hoeveel bezit hij wel niet heeft. Had hij niet beter zijn medemens in zijn rijkdom kunnen laten delen?

Van David kunnen we leren dat we niet voor eigen gewin moeten gaan en in onze boosheid dingen gaan doen waar we later spijt van krijgen. Gelukkig kunnen we van David ook leren dat het goed is om je fouten toe te geven. In vers 32 lees je dat heel mooi.

Abigaïl wordt in dit hoofdstuk eigenlijk door God aangewezen als hoofdpersoon. We zien hier een dappere vrouw, ze gaat immers in haar eentje een leger van bloeddorstige mannen tegemoet. Je moet maar durven! Maar ze weet dat God aan haar kant staat. Ze vertrouwt op Hem en doet in vers 26 ook een nadrukkelijk beroep op Hem. Op die wijze roept ze David en zijn mannen tot de orde, door een beroep op de HEER te doen. En we zien Abigaïl nog iets bijzonders doen. In tegenstelling tot de twee arrogante mannen, David en Nabal, die alleen aan zichzelf denken, is Abigaïl dienstbaar, nederig en neemt zij de schuld op zich (vers 23 en 24). Abigaïl doet me denken aan die Ander, die dienstbaar, nederig en zonder schuld onze schuld op zich nam. Abigaïl lijkt in haar gedrag op de Here Jezus. Hij, die helemaal zonder schuld voor onze zonden is gestorven. De minste wilde zijn. Wat een voorbeeld mag dat voor ons zijn.

Kerntekst

'David antwoordde: 'Ik dank de HEER, de God van Israël, dat Hij u vandaag op mijn weg heeft gestuurd.' (1 Samuël 25:32)

→
lees verder op de volgende bladzijde

Vragen

- Nabal liet David niet delen in zijn rijkdom. Ook wij leven in meer of mindere rijkdom. Op welke wijze kun jij je medemens laten delen in de dingen die je bezit?
- Wat doe jij als anderen akelige dingen over je zeggen? Wat kun je leren van dit verhaal?
- David ziet op tijd in dat hij verkeerde dingen wil doen en geeft zijn fouten toe. Geef jij je fouten weleens toe? Wat vind je daar moeilijk aan?
- Als er in je klas wordt gepest, heb jij dan ook de moed en wijsheid van Abigaïl om daar verstandig mee om te gaan? Wat zou je kunnen doen?

Auteur: GW